

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

Voor-reden tot den Leser.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

VOOR-REDEN

TO F D E N

L E S E R.

Ele ende seer aensienelijke per-
soonen versoecken van my son-
der op houden, dat ick tot Godts
glorie, ende stichtinge der Ghe-
loovighe, soude verkondighen t'geen my ken-
nelijck is, aengaende het Godtvruchtigh en-
de wonder Leven van de Weerdighe Dieuerse
Godts IOANNA VAN RANDENRAEDT: ick hebbe
ten lesten my laeten ghelegghen, ende willen
voldoen aen soo langh duerighe ende me-
nighvuldighe begheerten. Of de personen,
die soodaenigh Schrift van my verheyschen
door bequaeme redenen aen-ghedreven wor-
den; en of de weerderinghe, die deis Godt-
minnende ziele by alle menschen in haer Le-
ven, ende noch veel meer naer haer sterven,
bekomen heeft, vast ghevestight ende ghe-
grondt is; laet ick aen het oordeel van den
goet jonstighen Leser. Ick sal alleenelijck in
dit Verhael met alle eenvoudigheydt ende
rechtsinnigheydt voor stellen, t'ghene van my

A.

ver-

verfocht wordt. Doch eer ick dit werck aen-
vatte, vinde ick noodigh den Leser te verwit-
tighen van dry dinghen:

Ten eersten, dat mijne meyninghe is, in
alles wat hier voor-gestelt wordt, myt'onder-
werpen aen de stellinghe van onsen Alder-
heylighsten Vader VRBANUS den VIII. uyt ge-
geven den 13. Meert 1625. daer naer noch
voorder bevelticht: niet willende dat eenige
Heylicheyt aen den persoon van IOANNA toe-
gheschreven worde, oft dat eenigh stuck van
dit leven voor boven-natuerlijk, oft voor mi-
raeckel ghehouden worde, sonder wettelijk
onder-soeck van die het aen-gaet, en goet-keu-
ringhe naer behoorte: alleenlijk voor stel-
lende dit verhael, volghens het ghedooghen
van den selven PAUS van den 5. Junij des jaers
1631. als voor geschiedenissen die door encke-
le menschelijcke kennisse aen-gedient wordē.

Ten tweeden, dat den gront steen op den
welcken de beschrijvinge van dit Leven prin-
cipaelijk ghebouwt is, de Schriften zijn, die
IOANNA met haer eyghen handt gheschre-
ven heeft. Want ghelijck voor desen meer-
maels de voorsichtighe Bestienders van uyt-
muntende sielen, naementlijk Maeghden, en
Vrouw-persoonen, aen de selve sorghvulde-
lijk

3
lijck opgheleydt hebben, seer beduydelijck
aen-te-teecken, ende schriftelijck over te
gheven, dat dienstigh konde wesen tot klaer-
der kennisse en valster bestieringhe van haeren
gheest, ghelijck blijckelijck is in de Biecht-
Vaders van de H. Moeder *Theresia*, de Salighe
Angela de Fulgineo, de H. *Birgitta*, de H. *Ma-
ria Magdalena de Pazzis*, de Saelighe *Baptista de
Veranis*, ende meer andere: alsoo is oock ghe-
schie met dese IOANNA. Want haere Biecht-
Vaders van haere jonghe jaeren bemercken-
de, dat de Goddelijcke goetheydt jet uyt-ne-
mender ende edelder uyt-vrocht in dese ver-
heven ziele, als den ghemeynen loop der gra-
tien mede-brenghet: hebben by-naer gheheel
den tijdt van haer Leven, haer belast ende op-
gheleydt, alles wat dienen kost tot volle ken-
nisse van haere inwendige ghesteltenisse, met
omstanden van tijdt en manieren, beduyde-
lijck te beschrijven. Waer in sy aen de Bestier-
ders van haere Conscientie ghehoorsaem ghe-
weest is; niet-tegen-staende den tegen-strijdt
die sy hier in hadde: begheerigh zijnde, de be-
sondere jonsten, die Godt mede-deelde aen
haere siele, aen gheen menschen kenbaer te
maecken. Dese schriften, die ick bekomen en-
de neerstelijck over-lesen hebbe, zijn my dien-

A 2

stigh

stigh ende noodigh gheweest om te voldoen aen die personen, die dit Verhael soo ernstelijck van my versoecken: want ick by nae met de eyghen woorden van IOANNA uytgedruckt hebbe haer deucht-rijck ende wonderlyck Leven. Voeghende alleenelyck by dese Schriften myn eyghen onder-vindinghe, ende volkomen kennisse, van al wat sy de leste laeren haers Levens, gedaen, gheleden, en schier oock gepeylt heeft; ghemerckt dat sy aen my volle rekeninghe van alles gaf.

Tenderden, 't gheen ick hier verhael van Beschouwinghen, Openbaeringhen, en dierghelycke Ionsten, de welcke aen IOANNA, volghens haer eyghen belydenisse gheschiedt zyn, en verstaen iek niet, als of dese altemael door 't ghebruyck der sinnen gheschiedt waeren. Want ick wete wel, dat gelijk de ooren ende ooghen uyt-wendelijck hooren en sien; alsoo oock het verstandt inwendelijck hooren en sien kan: en soo wel t'een, als t'ander rechtsinnelijck ghehoor en ghesicht mach ghenoeemt worden: ghelijck den (a) *H. Augustinus*, den (b) *H. Thomas*, ende alle Schryvers van 't inwendigh Levē een-paerlyck leerē.

Diel-

(a) *Lib. 12. de Gen. ad Litt. cap. 9.*

(b) *2. 2. q. 173. a. 2. o.*

5
Dief-volghens, als ick uyt haere Schriften dus-
daenighe openbaeringhen vertelle, dese kon-
nen soo wel van in-wendige, als van uyt-wen-
dighe verbeeldinghen, ende openbaeringhen
verstaen worden. K'en sluyte hier nochtans
niet uyt, d'uytwendighe openbaeringhen, de
welcke wonder ende menighvuldigh sichijnen
gheweest te zyn, soo het vervolgh van dit
Leven bewijfen sal.

A 3

LEVEN